

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzojavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 11. V sled neuspaha v pogajanjih z ogersko vlado doumeva se, da se je pol. položaj baje jako poostril. Vlada menjuje, da odstopi vse ministerstvo, ako isto ne doseže nobenega uspeha v pogajanju z ogersko vlado. Cesar pa da ne vsprejme demisije, temveč da naloži ministerstvu, naj ostane in nadaljuje pogajanja.

Črnoivce 11. V tržni občini Gurahumora je nastal večeraj o poludne velikanski požar. Dosedaj je porušenih že 200 hiš, uradnice, šola in cerkev. V sled močnega vetra se je užgal tudi bližnji gozd.

Rim 11. Sv. Oče je sprejel danes zjutraj tajniškega namestnika papeževih listov mons. Marinija in msgr. Acquilo, katerima je izročil bulo za splošno jubilejno leto 1900. — Bulo je potem Aquila prečital v vatikanski baziliki latinski in italijanski pred mnogobrojnim občinstvom. Potem se je ista objavila po vseh rimskih cerkvah.

London 11. »Times« javljajo iz Kajira: 260 dervišev z mnogimi ženami in otroci iz Kalifovega tabora se je udalo angleški ladiji na Belem Nilu.

Carigrad 11. Dva odposlanca prebivalstva južnih sporadičnih otokov, ki se nahajata tu že nekaj mesecev, da bi rečenim otokom zopet pridobili že 4 stoletja stare privilegije, krčene od sultana od leta 1867. bolj in bolj, sta bila aretovana v sled preiskave, ki se je vršila v njihju stanovanju. Angleški in ruski poslanik skušata jima pridobiti svobodo.

Mera je polna!

Pred par dnevi nam je vskliknil jeden naših okoličanskih poslancev: »Povejte mi, imajo-li na

PODLISTEK.

Na kmetih.

Spisal Poluks.

Žena ga je prišla za roko in zopet prosila, naj gre domov, ker se je bala, da se začne pretep. — Če se je ne bojiš, zakaj je ne spodiš domov — je zabavljajal oni.

Pavlovec se je okrenil in ko je zagledal jokajoči obraz svoje žene, raztogotil se je še huje. Solz sploh ni mogel trpeti, razburjale so ga vselej na nenavaden način.

— Pojdi! — je dejal in jo jezno pahnil od sebe.

Ona se je vendar-le vrnila in proseče sklenila roke.

Njemu so se napele žile na sencih, oči so se mu divje svetile, usta so se mu penile jeze. Oni posmehujoči obraz njemu nasproti, tibota, ki je hkrati nastala ob tem prepiru, vse ga je skrajno dražilo. Pograbil je ženo spredaj za obleko, udaril jo z drugo roko preko glave in jo tako silovito sunil nazaj, da je odtrgal svoji ženi obleko s prsi in da je ista z težkim udarcem padla vznak.

Vse je bilo za hip osupnjeno. Krčmarica je tekel skozi vrata klicat ženo, ki je že spala, igralci so skočili z svojih sedežev, berač se je zbudil, gosposka družba tam v kotu je ostrmela, Pavlovec je prestrašeno izbulil oči.

namestništvu še kako stvar, ki bi jo mogli neugodno rešiti za nas Slovence?!«

V tem vskliku je drastično in z jedno samo potezo označen položaj, v katerega so zašli Slovenci in Hrvatje na Primorskem po volji in za slugi vlade grofa Thuna in v zvezi izjavi načelnika te vlade, da za časa, ko ne bo zboroval državni zbor, ne stori ničesar, kar bi moglo biti na škodo ali z čemer ne bi mogle biti zadovoljne one parlamentarne skupine, ki sestavljajo večino. In še pred par dnevi smo čitali v praških »Narodnih listih«, da ministerstvo Thunovo se čuti popolnoma kakor ministerstvo desnice, da hoče vladati z desnico in da bi odstopilo, čim bi videlo, da ne more več računati na podporo vse sedanje večine. Vse! In mi Slovenci in Hrvatje smo menda sestavni del te večine. Pa še kakšen! Morda nobena druga skupina ni podala toliko dokazov samozatajevanja in požrtvovalnosti, kakor ravno ta naša skupina! Morda nobena druga ni tako zapostavljala svojega lastnega programa in koristi naroda, ki ga zastopa, kakor so to storili naši hrvatski in slovenski poslanci. Morda nobena ni tako lojalno poštevala želje in zahteve drugih skupin, in nobena druga ni tako samozatajevalno pokladala žrtv za žrtvijo na oltar tistih »ozirov na težavno položanje«, kakor so to delali Jugoslovani. Žrtv za žrtvijo so pokladali na oltar, bili so zvesti zavezniki svojim zaveznikom, dajali so svoje glasove zistemu na razpolago in nepremično so stali v vrstah tudi v vseh viharjih! In teh ni bilo malo. Do skrajne meje možnega je hodila naša skupina v poštevanju večnega in stereotipnega svarila: Potrpajte, držimo skupaj, dokler se stvari ne zjasnijo in se konsolidujejo odnošaji. In naši so trpeli, ne da bi bili pritiskali za izpolnjenje naših skromnih postulatov. Dasi so naše zahteve skromne, da-si nam gre za življenje, da-si potrebujemo tega, kar stoji v našem zasedanjem

Mlada žena je nesvestna ležala sredi sobe. Na prsih so ji silila bele nedra izza raztrgane obleke, desna stran obraza ji je otekla v sled močnega udara, iz ust ji je pritekla kri.

— Prinesite vode! — je ukazal nekdo.

Bil je mladi Reich, ki je z svojimi tovariši poprej sedel v kotu. Pohajali so poprej brez cilja okrog in potem jih je on za šalo peljal v to-le gostilno.

— Prinesite vode! Hitro! — je ponovil in pristopil bližje. Za njim se drenjali drugi. Pavlovec se je zasmel surovo in njegov smeh je imel nek votel, prestrašen in ob jednem brutalen odmev.

Mladi Reich je položil roko na polna bela nedra mlade žene, katera so se polagoma dvigala.

— Ni mrtva — je dejal in ji obdržal roko na prsih.

— Seveda ni — naše žene ne umirajo tako hitro — je rekel eden izmed četverih igralcev, ki so tudi priskočili bližje. Prijel je Reichovo roko, jo odstranil ter pokril s predpasnikom razgaljena prsa mlade žene.

Med tem so prinesli vode. Krčmarica je pritekla na pol oblečena in vsa zasopljenja v sobo, za njo dekla in hči. Pretrgani klici, vzdihovanje, kletev, rotnje je polnilo sobo in luč je v gostem tobačnem dimu, ki se je o letanji ljudi pregibal pod stropom, gorela še medlejša.

programu, kakor riba vode za svoje življenje, trpeli smo in trpeli, čakali in čakali in vršili svojo dolžnost do svojih zaveznikov in do vlade, kateri smo bili v oporo. In trpeli bi bili dalje, da nas niso poučili dogodki zadnjih časov, da smo trpeli zastoj, da smo čakali zastoj, da smo se nadejali zastoj, da smo se svojim čakanjem pričakali postopanja z nami, kateremu glede nasprotnosti bi zastoj iskali izgleda tudi v onih časih, ko je bil nemški liberalizem v najlepšem cvetju, ko smo bili še v parlamentarni poziciji, ki je značila popolno in absolutno obnemoglost našo.

In čakali bi bili morda dalje, trpeli bi bili dalje in doprinašali žrtve, v vedni nadi, da prisije slednjč solnce tudi pred naš prag. Vsa doba ustavnega življenja znači za nas primorske Slovence dobo brezpravja, dobo trpljenja, dobo borbe za življenje, dobo nečuvnega zapostavljanja. Ali ko smo prebili že toliko, bi bili potrpežljivi še dalje, ko bi vsaj videli, da ima zistem vsaj toliko resne volje in dobrih namenov z nami, da zaustavi naraščanje zla, ko bi videli in bili prepričani, da ne pojde več na slabše.

Tudi ta skromna vera je porušena sedaj, ko so nas poučili dogodki zadnjih par mesecev, da gremo na slabše in da zistem prav išče povodov, da bi nam škodil, da bi nas poniževal, da bi nas postavljajal v zasmeh pred našimi nasprotniki. Kar se dogaja sedaj z nami tu na Primorskem, to že presega navadno človeško pamet: vsega tega ne more umeti oni, ki sodi stvari po logiki, ki je veljavna povsod drugod. Kje na svetu, za božjo voljo, bi bilo še možno, da bi vladni zistem na tako nečuden način postopal z onimi, ki ga podpirajo, da bi roka v roko z opozicijo tlačil jeden sestavni del večine, na katero se opira ista vlada?!

In tako se dogaja tu na Primorskem. Udarce za udarcem pada na slovansko prebivalstvo in

Nekdo se je spomnil in odprl okno. Svež nočni veter je hladilno zapihal v sobo.

Iz nad vasi so se svetile luči in med nočno tmino mešal se je podjeten šum.

— Oh, uboga, uboga Reza! — je vzdihovala debela krčmarica in močila mladi ženi obraz.

— Ti mozki! Slabji so nego zverine! Na, kako jo pobija, kakor psa! Oh uboge reve, me ženske! —

In tožeče je uprla oči proti stropu, krčmar pa si je jezno grizel usta.

No, da ni nesreče, ne govorila bi njegova žena tako!

Reza se je vzdramila.

Posegla je najprvo z roko na glavo, ob katero je prej tako zelo butnila, da je prišla ob zavest, potem pa se plašno vzpela kvišku.

Predpasnik ji je pal s prsi in ko je zapazila svojo raztrgano obleko in cunjje, ki so visele od nje, spomnila se je hipno vsega. Sram ji je porudečil obraz. Zmedeno si je popravila obleko in je s pomočjo krčmarice ustala popolnoma. Pogledala je okrog sebe in ko je videla vse oči, ki so bile uprte v njo, postalo ji je še huje.

— Ali vam je kaj boljše? — jo je vprašal nekdo. Ona pa je uprla oči vanj in spoznala je mladega Reicha.

(Pride še.)

njega zastopnike. Mi, ki smo sestavni del parlamentarne večine in ki smo dajali vladi svoje glasove na dispozicijo na brezprimerno samozatajevalen in požrtvovalen način, mi, ki smo zapostavljali svoje opravičene zahteve, meneči v svoji brezprimerni lojalnosti do večine in do vlade, da bosti obe primerno poštevali požrtvovalnost našo, mi dobivamo sedaj plačilo ne le v tem, da vlada ne gane ni z mazincem, da bi olajšala naše bedno stanje, da bi storila kraj škandaloznemu kratenju naših parlamentarnih in ustavnih pravic, ampak, da moramo gledati, kako vlada izreka svoj placet na vsem, kar počenjajo z nami naši sovražniki in kar je na sramoto konstitucionalni, svobodnostni in pravi državi. Torej nas vlada ne tepe le negativno, se svojo brezbrzičnostjo za nas, ampak tudi pozitivno, z izjavljanjem svojega soglasja z onimi, ki pletejo dan na dan biče, padajoče po naših hrbtih, ki nam kratijo vsako mrvice pravice, ki nam ne dajo ni dihati, in ki bi nam hoteli prisoditi življenje političnih helotov in gospodarskih sužnjev v tej deželi! Kje, vprašamo še enkrat, bi bilo še možno kaj takega?!

Da ne govorimo tja v en dan, da ne izgovarjamo neopravičeno te tožbe, vpijoče gori do neba, in da ne pritirujemo, v dokaz temu hočemo navesti le par dogodkov iz najnovejše dobe.

Način, kakor je vlada kapitulovala pred istrsko signorio, je naravnost senzacionalen. Ali huje, nego je ta kapitulacija sama, je način, kakor je njegova ekscelena prijavil Italijanom to kapitulacijo. Še le iz poreške »Istrie« smo izvedeli vso resnico. Strokrat prav ima »Istria«, ako govori o popolnem triumfu nje stranke.

Gospod namestnik je došel v sejo odseka, kateremu se je izročila vladna predloga za premeščenje deželnega zbora iz Poreča v Pulj. V govor, v katerem je gospod namestnik prijavil kapitulacijo vlade, je vplel tudi opazko, katero moramo občutiti kakor udarec v obraz slovanskemu prebivalstvu. Menil je namreč, da dejstvo, da je manjšina zbornice (zastopajoča večino prebivalstva) protivna temu, da bi se deželni zbor zopet sklical v Poreč, ne more biti nikak razlog, da bi se deželni zbor ne sklical zopet v Poreč!! In ko je g. namestnik potem govoril o abstinenci naših poslancev, je menil, da abstinencia je prišla iz vzrokov, ki leže povsem izven zbornice. Tu je torej povedano na suho in na kratko, da zbornica ni dala nikakega povoda za abstinenco naših poslancev, da je večina zbornice nedolžna kakor novorojeno dete, da je torej vse, kar se je godilo v tej zbornici že leta sem, dobro, lepo, opravičeno in pravilno. Ni žal-besede ni vedel gospod namestnik na adresu večine. Nikdo ne more teh izjav zastopnika vlade umeti drugače, nego tako, da vlada odobruje, kar je počenjala zbornica z našimi poslanci, da je torej pravilno, ako nam goni naš jezik iz zbornice, ako z moralnim in fizičnim nasiljem kr ti našemu jeziku vsako pravo, a to v očigled ustavnim zakonom in dejstvu, da je Njegovo Veličanstvo dotični sklep večine razveljavilo že parkrat, ker je — nezakonit.

Drugi tak dogodek bi bil imenovanje moža, kakoršen je dr. Pajer, deželni glavarjem za Goriško. Ta mož je avtor vseh intrig in spletk na Goriškem proti slovanskemu prebivalstvu, ta mož je intelektualni provzročitelj vsega nasilstva proti Slovincem. In tega moža je vlada predložila za mesto načelnika deželi. Kaj je dr. Pajer, o tem govori uprav grozen govor njega odgovor na pismo dra. Gregorčiča. Mirno in dostojno so slovenski poslanci obrazložili svoje zahteve in so apelovali do gosp. deželnega glavarja, naj zastavi svoj vpliv v ta vzvišeni namen, da se povrne narodni mir v deželo. A kakov je odgovor?! O tem spregovorimo jutri v tem listu. Ni najhujše to, da so Italijani odklonili vse zahteve naše, ampak dr. Pajer obliva vrhu tega naše poslance z lugom svojega strupenega sarkazma in zasmehovanja, govori o izmozganih svojih volileih, katere da bi mi hoteli vpreči v jarm zmagovalca. Če so že Italijani sklenili odkloniti naše zahteve, dolžnost je bila deželnemu glavarju, da prijavi to vsaj v dostojni obliki in z onim spoštovanjem, kakoršnje je sleherni predsednik dolžan slehernemu členu zbornice. Dr. Pajer je lahko stokrat člen in voditelj laške stranke, ali kakor dež. glavar ima svoje posebne dolžnosti. In te dolžnosti je se svojim pismom do dra. Gregorčiča pogazil v blato. Mesto da je izvolil lepo in

pomirljivo besedo, zaludeč je med svoje volilee bakljo boja proti sodeželanom slovenske narodnosti ter je, on, deželni glavar, zaprl vsako pot ne le do sporazumljenja, ampak — po našem menenju vsaj — do vsacega nadaljnega pogajanja! Stvari naj se torej le razvijajo dalje po svoji poti, a odgovornost pada na dra. Pajerja in na njegove somišljenike! In na one, ki niso storili ničesar, da bi zajezili to laško objestnost. Značilno je tudi, da »Triester Zeitung«, čije zveze so znane vsemu svetu, je priobčila takov pamflet, ne da bi pripomnila ni besedice — graje!

Ako še pridodamo dejstvo, da se je vlada ob šolskem vprašanju trž. popolnoma postavila na laško stališče, smo povedali dovolj, da mora sleherni slovenski poslanec računati z dejstvom, da se vlada identifikuje z italijansko stranko in da nam je zistem napovedal novo poojstreno vojno.

S tem dejstvom moramo računati, in to dejstvo kliče slovenskim in hrvatskim državnim poslancem: doba paktiranja in diplomatizovanja, doba ozirov je za vami. Sedaj je prišla doba odločnih besed in odločnih dejanj. Ako nam skupine večine ne morejo preskrbeti zadoščenja, je to za nas že sto razlogov, ako ga nam pa nočejo dati, je pa tisoč razlogov, da jej obrnemo hrbet. Vemo, da tudi v opoziciji ne bo uspehov, ali ne bo jih manje (ker jih ne more biti), nego smo jih imeli se svojim hlapčevanjem. Če — pravimo: če, a ni tako — je res tako, da moramo pasti, pa padimo — kakor možje, da odvrnemo vsaj to sramoto, da bi govorili potomeci, da smo sami utaknili glavo v zanjko. Če ne moremo drugega, rešimo vsaj svojo čast! Danes treba že, da naravnost povemo svoje menenje, kajti molčanje bi bilo zločinstvo na narodu! *Slovensko-hrvatskega poslanca, ki bi še nadalje vztrajal v večini, ki nam ne more ali noče dati zadoščenja za tako mero kricice, in ki bi dajal svoj glas na dispozicijo vladi, ki je solidarna z našimi nasprotniki, smatrati bi morali za — izdajico!!*

Politični pregled.

TRST, 12. maja 1899.

Dompieri-Zanardelli. »Agenzia Italiana« piše: »V nekaterih listih je bilo čitati, da je avstrijski poslanik zahteval na ital. ministerstvu za vnanje stvari pojasnil glede pisma Zanardellijevega županu tržaškemu o shodu županov proti ustanovitvi hrvatskega gimnazija v Pazinu; nadalje je bilo rečeno, da se je takih pojasnil zahtevalo tudi od našega poslanika na Dunaju, grofa Nigra. Mi smo v položenu, da moramo oporekati o bem tem vestem. V »consulti« ne le da niso dobili take zahteve, ampak ni znano ničesar o kakih nameri, da bi se hotelo bodisi le oficijoznim potom zahtevati takih pojasnil; to pa je tem umljujeje, ker je bilo ono pismo povsem oseben čin. Ne pismo samo, ampak komentarji nekega lista v Trstu so bili v povod represivnim odredbam od strani avstrijskih oblasti v Trstu«.

Ta izjava v »Agenzia italiana« nas zanima tem bolj, ker potrja le menenje, ki smo je izrekli ravno mi pred par dnevi o vesteh, da so avstrijske oblasti storile v Rimu kake korake radi Zanardellijevega pisma. Naše menenje je bilo: ničesar niso storile. Niso storile, ker si po vseh anticendencijah svetega strahu avstrijskih državnikov preditalijanskimi državniki, nismo mogli tolmačiti, od kje bi naši možje kar hkratu vzeli toliko poguma; a potem tudi iz čisto naravnega in jednostavnega vzroka, ker vedo, da bi ne dosegle ničesar razun homeričnega smehu v irredentovskih krogih in pa tihega, a zato ne nič manje škodoželjnega smehu v vseh pesteh oficijelne Italije.

Vse, kar so storile avstrijske oblasti v tem nečuvnem slučaju, je bilo — kakor potrja tudi »Agenzia Italiana« — da so zasegle »Indipendente«, z čemer so napravile italijanski stvari v Primorju le — veliko uslugo! Kakova taka konfiskacija preglašnih in preneprevidnih glasil o pravem času je zlata vredna za take stranke, kakoršnja je naša irredentovska.

K položaju. Čehi so podali ravnokar par uprav sijajnih dokazov spravljaljivosti: v deželnem zboru češkem so se ruje pregrešili proti pravilniku, le da se niso dotaknili občutnosti Nemecev. Kakor znano, tirajo Nemeči na Češkem abstinenco politiko in ne prihajajo v deželni zbor, ne da bi

imeli ni sence kakega razloga za to. No, da-si zahteva poslovnik odločno, da taki abstinencijerji zgube svoj mandat, je vendar določila večina zbornice, da se ono določilo poslovnika ne uresniči in da Nemeči obdrže svoje mandate. Drugi dokaz take spravljaljivosti Čehov pa je ta, da so v odsotnosti Nemecev vsprejeli zakon, ki ureja rabo jezikov na avtonomnih oblastih prav tako, kakor so od nekdanj želeli — isti Nemeči sami!

O tem postopanju Čehov pravi »Information«, da je jeden najvažnejših dogodkov v notranje politički zgodovini Avstrije zadnja desetletja sem, če tudi ne bo imel praktično političkih posledic, pa vsaj v moralno političkem pogledu. Praktično političkih posledic seveda ne bo imela ta spravljaljiva politika Čehov, ker se jej Nemeči že sedaj — rogajo.

A kako postopa laška klika v Istri z našim jezikom?! In to ob tej bistveni razliki, da je na Češkem nemščina jezik manjšine, tu pa je naš jezik — jezik večine.

In kako postopajo z našimi poslanci! Saj vemo vsi! Najprej jih proganjajo z grdim nasiljem, kakoršnjega ne more prenašati mož, ako ima le količkaj samoljubja v sebi, in jih s tem silijo iz zbornice; potem pa jim dopošiljajo laške pozive, da-si noben deželni red ne govori o kakem laškem oficijelnim jeziku, da bi le našli pretvezo, da bi vsemu nasilju postavili še krono: da bi uničili mandate naših poslancev. Ista »Information« pričakuje, da stori vlada vsemu temu konec s tem, da pošlje domov gospoda Campitellija in njegove. No, uredništvo »Information« gotovo še ne ve, da je vlada že povedala na usta svojega zastopnika, da se v deželnem zboru istrskem ni dogodilo ničesar, kar bi opravičilo abstinenco hrvatsko-slovenskih poslancev.

Položaj je torej tak, da imamo sedaj centralno vlado, ki neprestano zahteva dokazov popustljivosti od strani Čehov, ne da bi jih zahtevala tudi od Nemecev, vlada, ki baje noče vladati brez vse desnice, ki pa v pojedinih kronovinah prav odločno vlada proti pojedinih skupinam desnice! Imamo torej položenje, ki ima na sebi vse znake abnormalnosti in čudovitosti.

Pogajanja med Avstrijo in Ogersko za nagodbo so se zopet začela. Te dni so bili naši ministri v Budimpešti, in potem pridejo, tako se govori, ogerski ministri na Dunaj. Sedanji ministerski predsednik ogerski je iznašal novo »formulo«, ki uprav drastično kaže, kako široko je odprta ogerska pest, ko treba prejemati in kako zapeti so, ko bi bila vrsta na njih, da bi dajali. Ta Szellova formula za rešenje nagodbenega vprašanja, je ta le: Carinarska in trgovska zveza naj velja do leta 1904, bančni privilegij pa do 1909. To je, Ogerska naj dobi čim prej svojo samostojnost v carinarskih stvareh, da bi mogla samostojno sklepati trgovske pogodbe z drugimi državami in tako iskati za-se kolikor le možno velike koristi, bančni privilegij, bančno razmerje, oziroma denarne stvari pa naj bi ostale skupne, ker, no, ker imu Ogerska velikanskih koristi od ukupne banke. Madjari potrebujejo avstrijskih milijonov za povzdigo svoje trgovine in industrije in le zato naj bi imeli ukupno banko, ki bi jim posojala denar.

Ločili naj bi se torej v vsem, kar ni na izključno korist Madjarov, a kjer nas morejo izmozgovati, pa naj bi ostali lepo skupaj. Kaj briga njih to, da je to največji nezmisel, ako bi hoteli kateri državi usiljevati bančne note druge države, ki je ločena od nje gospodarski. Praška »Politik« pravi na kratko in dobro: ako hoče Ogerska imeti carinarsko skupnost le de leta 1904., potem tudi bančna skupnost ne sme trajati dalje, nego do leta 1904. Madjari so torej v skripih in na avstrijski vladi je, da izkoristi to njih zadrego.

Domače vesti.

Njena cesarska visokost nadvojvodinja Štefanija je odpotovala sinoči z brzovlakom iz Miramara na Dunaj.

Iz Bazovice nam pišejo: V torek dne 2. majnika t. l. smo obhajali v naši župniji izreden praznik. Tega dne je milostljivi gosp. škof Andrej Mar. Šterk v prvič oficijelno obiskal našo župnijo, v kateri je ob enem delil zakrament sv. birme. Za dostojen vsprejem prevzvišenega so skrbeli člani

tuk. pevska društva «Lipa». Pot, na kateri se je vršil sprejem in sprevod v župni dvorec in v cerkev so lepo odličili z zelenjem in zastavami. Sredi vasi je bil ukusno prirejen velik slavolok, katerega so dičile naše trobojnice in na katerem je bil sledeči primerni napis: «Vam milostljivi v pozdrav!»

Ob določeni uri, ko je imel priti prevzvišeni v vas, zbralo se je pod tem slavolokom več gosp. duhovnikov s preč. gosp. župnikom-zlatomašnikom Vovkom na čelu, in mnogo župljanov, kateri so prevzvišenega spoštljivo pozdravljali, ko je izstopil iz kočije v spremstvu preč. gosp. dekana Čebularja in gg. kapelanov Šonea in Visintini-ja.

Skupni sprevod se je pomikal potem v župnišče, a od tam, čez nekoliko časa, v cerkev, kjer so peveci, zbrani na koru, po običajni intonaciji. «Eccc sacerdos magnus», ubrano in slovesno zapeli »Škofu v pozdrav« in sicer v slovenskem tekstu.

Za tem je bil škofov govor, v katerem je govornik med drugim pohvalil čistost in upravo cerkve ter dotičnike, ki skrbijo za to. Ob enem je priporočal župljanom, naj bodo tudi nadalje tako vneti in radodarni za čast hiše božje.

Po dovršenem govoru je bila sv. maša, katero je daroval sam mil. gosp. škof, na koru pa so se odlikovali peveci pevskega društva «Lipa» z lepim, ubranim slovenskim petjem v cecilijanskem slogu, o katerem so se naposled vsi navzoči pevski veščaki, kakor tudi sam milostljivi, jako laskavo izrekli in je pohvalili.

Po dovršenih običajnih cerkvenih obredih vrnil se je vladika z vsem spremstvom v župnišče, kjer se mu je poklonila tudi domača deputacija, sestojeca iz vaškega načelnika, predsednikov tuk. društev: «zavarovalnice za živino», «kmetijske podružnice» in pev. društ. «Lipa».

Vladika je milostno vsprejel to deputacijo in se pogovarjal žnjo več časa.

Po obedu se je milostljivi v spremstvu vseh navzočih preč. gg. duhovnikov odpeljal v bližnjo Lipico, da si ogleda tamošnjo podružno cerkvico; od tam se je vrnil z istim spremstvom zopet v Bazovico, od koder smo ga spremili z isto častjo kakor o vsprejetju, do slavoloka, kjer smo se ustavili, a milostljivi se je še enkrat zahvalil vsem navzočim za lepi sprejem. Navzočemu pevovodju g. H. Ružem-u je pa rekel segnivši mu v roko: Hvala Vam za lepo petje, kisem je danes slišal v vaši cerkvi! Le tako naprej učite in prepevajte Bogu in domovini v čast! Enoglasni «zbogom!» vseh navzočih je bil poslednji pozdrav in razšli smo se vzradoščeni, da smo imeli v svoji sredi škofa — rojaka!

X.

Našemu ljudstvu v svarilo. Pišejo nam: Pred par dnevi ste pisali, kako je neki šarlatan v družbi neumnežev sleparil nevedneže, na podlagi — spiritizma! Ker vem, da je večina našega naroda še v temi glede vprašanja o spiritizmu in ker se take sleparije ponavljajo tu dan na dan, hočem spregovoriti par besed o — spiritizmu. Razpravljati o teoriji spiritizma ni potrebno, ker mi Slovenci imamo preveč drugih važnejših stvari po glavi, nego je spiritistiški — šport. Pred več leti me je pozval neki tukajšnji Slovenec, naj grem žnjim v spiritistično »sejo«. Radoveden sem bil in sem šel, toda tam (v temnem magazinu) se je reklo: nočaj ne bo nič, ker nismo vsi trdno prepričani o stvari! In res ni bilo nič! Klicali so duhove, rotili so jih, naj vendar že pridejo, toda — ni jih bilo!

Drugi krat sem bil pozvan v bolj resno družbo. Tu se je trebalo pa pripraviti, ker oni, ki ni čital spiritističnih knjig in ki ne pozna vsaj nekoliko spiritističnih — naukov, ne more prisostvovati sejam! Dali so mi knjig, ki sem jih nekoliko prebral, ki me pa niso prepričale čisto nič o spiritizmu in njega potrebi.

Šel sem v »sejo«. Bilo nas je sedem, pet možkih in dve — ženski (brez ženskih se namreč ne doseže ničesa!). Dosegli smo, da je miza plesala in se vzdigovala, seveda se je vse to vršilo v — temi! V drugi »seji« nam je bilo že dano, da nam je miza tolkla z nogo, koliko let ima eden ali drugi, in to je bilo vse!

Pardon! Rekel sem, da je to bilo vse, kar pa ni res, ker se je v neki seji tudi — hipnotiziralo — brez vspeha! Jaz in še eden drugi neverni Tomaž sva se jela pogovarjati o mogočnosti,

da vodja ali »predsednik« teh »slavnih sej«, sam mizo vodi in zmislila sva si, da preskrbiva drugo težko mizo, ne na treh, ampak na štirih nogah! Posrečilo se je nama in naši duhovi so zgubili vso moč, kajti ta miza se ni niti zganila!!

Tako smo »slavno« dovršili te »imenitne« naše seje, ki so imeli to dobro stran, da so nas popočno prepričale o ničevosti teh — poskusov. Nečem trditi, da spiritistiški šport nima tudi vspehov, ali v Trstu, vsaj kolikor je meni znano, ne. Zato pa svarim vse naše ljudstvo, naj se ne da zapeljati po morebitnih šarlatanih in naj ne hodi na led sleparjem, kakor se je to dogodilo v slučaju Muhe in družbe!

Namen tem vrsticam je torej, odpreti oči onim, ki lahkoverno trošijo za razne sleparije, ki zahajajo k raznim copernicam po novice o — bodočnosti! V starem mestu je neka navihana žena, ki pripoveduje vso bodočnost za 10—20 novičev, kar jej nosi lepih dohodkov, ker ima vedno mnogo radovednežev, da jim ne rečemo: neumnežev, ki se zatekajo k nji! Osobito pa dela dober »gšeft« z slovenskimi služkinjami, ki kar derejo k nji (!), donajajoče jej krvavo prislužene novce svoje! Ne rečem, da so samo naše take, ne, ali meni ni mari za druge, kaj delajo, jaz svarim le one, ki so meni v rodu po jeziku in krvi.

Nekje tam v ulici «Delle legna» v ulici «Farneto», v ulici «S. Maurizio» in skoraj po vseh ulicah tržaških je vse polno »boter«, ki »mečejo karte« ali na druge sleparske načine kradejo denar onim, ki so tako najivni, da jim verjamejo. Tem pijavkam bi se moralo priti do živoga, ali to ni lahka stvar, ker to gre vse od »botre« do »botre« in ako pride količkaj sumljivega, so te sleparice delajo nevedne in čisto nedolžne!

Vse to naj si vzamejo naznanje oni, ki so že bili opeharjeni, v prvi vrsti pa oni, ki še niso bili, a bi se jim prej ali slej utegnili ponujati kaka tu gori navedenih — »sreč«!

Antispiritist.

Tu jih imate! Pišejo nam: Pred par dnevi je nekdo pisal, kako da »Lavoro« kaže na Vas: evo jih »policejste«, »volune« in ne vem še kaj! Danes čitam v istem »Lavoro«, kako odkriva stvari, ki nimalo ne pristojajo vzlasti ljudem, ki hočejo biti socijalisti. Neka tovarna, katere lastniki (lastnik?) so baje »milijonarji«, je odslovila nekega delavca. Ta je vedel, da se prejšnji njega gospodarji preglašajo proti svojim dolžnostim do finančne oblasti, zato je šel in — denunciral iste! Financa je baje zasledila, da je bila osleparjena za 40.000 na leto in je baje naložila onim, ki so jo varali — en milijon globe! »Lavoro« omenja vse to z očitnim zadovoljstvom in škodoželjnostjo, kar diši uprav po . . . ! Ako je navedeno resnica, je tudi prav, da se je dotičnikom stopilo na prste, toda »Lavoro« naj nam ne prihaja zopet s »policejstvom«, ko bomo mi nastopali proti raznim ljudem, ki ne škodujejo le državi, ampak — kar je še veliko važnejše za nas — ki rušijo naš mir in naše blagostanje.

Drugi slučaj. Redarstveni nadzornik I. vrste, gosp. Mihelčič, je baš prosil za vmirovljenje. Ta človek je, kolikor ga poznamo mi, vsikdar vestno in taktno vršil svojo službo, da mu res ne vemo česa očitati. Omenjeni list pa si ga »privošča« baš sedaj z jedinim namenom, da bi mu škodoval. Ta namen je razviden že iz tega, da povdarja »Lavoro«, kako je isti nadzornik naprosil za neko službo in kako da ga priporoča vse više uradništvo! Po čem da diši tako pisarenje, naj sodi vsakdo sam!

»Lavoro« pa lahko rečemo: Pometaj pred svojim pragom! Istino vič.

Moška podružnica sv. Cirila in Metoda. Iz blagajnikovega poročila za minolo leto bi bilo še posneti:

Dohodkov je imela podružnica 3407 gld., od katerih je osrednje vodstvo poslalo 2561 gld. — Podružnica sama je nabrala 623 gld. — in sicer udnine 184 gold., raznih darov pa 311 gold. — Ciril-Methodovih darov je bilo 77 gold. — Veselice so dale 51 gld. — Vseh troškov je bilo 3407 gld. — V svojem pojasnilu dokazuje g. denarničar, da podružnica v primeri z drugimi leti nazaduje in navaja razne podatke iz prejšnjih let. Kje je uzrok? Denarničar meni, da uzrok nazadovanja je v prevelikem narodnem davku, ki ga morajo v Trstu zmagovati jedne in iste osebe. Širše občinstvo, in to osobito srednji stan, je premaloštevilno, morda

tudi premalo zaveden in velikomestno življenje zahteva od posamičnika prevelikih izdatkov. Drugi uzrok je napeto razmerje med osrednjim vodstvom in tukajšno podružnico iz uzrokov, katere navaja tajaikovo poročilo. Ljudem je znano vse to; zdi se tudi, da osrednje vodstvo postopa premalo varčno. Afera z šolskim slugo na šoli pri sv. Jakobu nam potrjuje to domnevanje. Nalog novemu odboru bodi, da uvede normalne razmere in navduši rodoljubno občinstvo, da prične zopet prispevati za podružnico, kakor svoje dni.

Družba sv. Cirila in Metoda za Istro bo imela dne 25. t. m. v Opatiji svojo 6. redno glavno skupščino. Zjutraj ob 10 in pol uri bo sv. maša v kapelanski cerkvi v Opatiji, skupščina pa se prične popoldne ob 4. uri. Po skupščini bo koncert v prostorih društva »Zora«. Začetek koncertu ob 8. uri. Vstopnina za gospode 2 kroni, za gospe in gospice 1 krono. Čisti dohodek je namenjen družbi. Preplačila se bodo hvaležno vsprejemala.

K zavodu sv. Nikolaja je pristopila županštvo Cirknica na Kranjskem kakor ustanovnik z doneskom 40 K., županstvo Sežana je darovala 20 K., kakor podpornica je pristopila g. Kat. Kenda 4 K.; g. Sancia v Skednju je plačala 4 K. podpornine in ne 2 K., kakor je bilo omenjeno v zadnjem poročilu.

Srečna hvala vsem gg. darovateljem. V nadaljno podporo se priporoča Odbor.

Namestništveni uradi so se pred par dnevi jeli preseljevati v svoje provizorične prostore v ulici Caserma. Po tem bi bilo soditi, da bo vendar kaj z zidanjem nove namestniške palače.

Glavno zasedanje vzklicene komisije za osebno dohodarino za Trst in obseže za prvo dobo prireditve se je zaključilo dne 9. t. m. Predsednik vzklicene komisije, e. k. dvorni svetnik vitez Zimmermann, je izrekel tem povodom členom komisije svojo najtoplejo zahvalo za izdatno podporo in požrtvovalno sodelovanje na izvrševanju težke in važne naloge, ki je po davčnem zakonu odkazana vzklicnim komisijam.

Posebno pohvalno je omenjal predsednik strogo nepristranost, s katero so se delali sklepi komisije ne le natančno po obstoječih določilih zakona, ampak tudi popolnoma v duhu zakona.

Iz Obrova pri Podgradu nam pišejo dne 10. maja: Taka nesreča, kakoršnjo ste opisali iz Opčin, se je dogodila lani tudi na naši mitnici. Mitniška greda je pala baš na konje, ko so se v kočiji pripeljale tri gospodičine. Konji so bili poškodovani. Za hiš kašuje in Bog ve, kaj bi se bilo dogodilo! Zato je vrlo umestno Vaše priporočilo, naj bi kompetentne oblasti pazile na mitnice.

Slive glave — krvave. Iz Podgrada nam pišejo dne 11. t. m.: Mesar Baze Dekleva p. d. Petroljo je nadlegoval in izzival večeraj popoldne mirne igralce, zabavajoče se pred neko tukajšnjo krčmo z igro na kroglice, tako dolgo, da je nastal krvav tepež, v katerem je pomagal tudi njegov brat Jandre. Steklenice so se razbijale na sivih glavah. Krčmar, njegova soproga in mati so se rešili in pozaprli, kamor je kdo mogel: v hlev, v klet in v gornjo sobo. Zdravnik ima mnogo posla s krpanjem razmesarjenih glav.

En glas je v Podgradu in okolici: sram jih bodi!

Maščevanje trinajstletnega dečka. 13letni Friderik Dovan je porezal kočijažu Jakobu Bucherju strehe treh kočij. Slednjič so ga zasledili in odveli na policijo. Na zaslišanju je vendar priznal po dolgem pritisku, da je on res porezal, a vzrok da je bil ta, da je rečenemu kočijažu večkrat pral kočije, a ni dobil ni noviča za to. Maščevalnega dečka so odveli v zapore.

Padel z četrtega nadstropja. 38letni Emil Hromel, oče 5 otrok, prišelši večeraj po noči domov v via del Rivo št. 7, čutil se je nekaj slabega ter se hotel podati na stran. Naslonivši se na kuhinjsko okno, ki je precej nizko, zgubil je ravnotežje ter padel iz višine četrtega nadstropja na dvorišče. Vsled krika in ropota je pritekla žena, ki je ravno dojila najmlajšega otroka, z lučjo v kuhinjo. Čuvši moža stokati v dvorišču, slutila je, kaj se je zgodilo ter jela kričati na pomoč. Prihiteli so domačini na pomoč ter našli Hromelna v dvorišču nezavestnega. Oprezno so ga nesli v stanovanje njegovih starišev, ki stanujejo v isti hiši, ter pozvali telefonično pomoč z zdravniške postaje. Zdravnik je preiskal nesrečnega ter konstatiral le po-

škodbe na nogah in na glavi, a ni izključil notranjih poškodb.

Poskušen samomor. 55-letni mesar Pavel Z. se je napil vina, ki ga je, sicer nenavadno, storilo zelo zamišljenega in melanholičnega. V tej neizmerni žalosti se mu je porodila misel na samomor. Opetekaje se je zapustil gostilno. Šel je do morske obali, kjer je nekaj časa gledal sinje jadransko morje, a potem je odločnim skokom poskočil v zibajoče se valovje. Nekaterim delavcem, ki so bili slučajno blizu, se je posrečilo, da so ga s trudom izvlekli iz vode. Došli stražar je spremil potem nesrečnega Pavla v vozu na njegovo stanovanje.

Zlato brošo je zgubilo včeraj neko slovensko dekle na potu od kavarne Commerciale po »Veduta romana«, pa do senenega trga. Kdor jo je našel, je naprošen, naj prinese najdeno stvar v naše uredništvo.

Različne vesti.

Nečuvven škandal na gledališčnem odru. V gledališču v Turinu se je dogodil škandal, ki ga nima para v gledališni kroniki. Igrala se je uprava »Norma«. Režiser Puleini je opomnil večkrat nekoga gasilec, naj ne bode tako blizo odprtemu odru. No, gasilec je hotel gledati na oder in ni slušal režiserja, ki se je napolned razjezil, in ga odvrnivši precej surovo udaril po glavi. Videvši to drugi gasilec, je pristopil k režiserju, ter se začel prepirati. V tem je prišel mimo prepirajoče se trojice basist, ki je imel ulogo v operi ter je ravno moral nastopiti.

I on se je umešal v prepir in kmalo se je razvila prava bitka s pestmi. Postal je silen krik in polom, katerega so se udeležili vsi gasileci. Ko so žuli to igranci in pevci na odru, menili so, da je nastal ogenj, ter so kričaje jeli bežati z odra, a primadona, ki je ravno pela, poskočila je v smrtnem strahu z odra v proscenjsko ložo, kjer je omedlela. Basist je poskočil k nji ter ji izvlekel izza pasu nož, s katerim je imela na odru ubiti svojo dečo, ter počel teči za jednim gasiteev po odprtem odru. Občinstvo je bilo izven sebe, gledajoče to bitko na prozornici; ženske so padale v nezavest, a možki so kričali in zvali redarstvo. Naposled sta ravnatelj orkestra in eden redarjev poskočila na oder in zgrabila besnega basista. Igranci so bili tako razburjeni, da niso mogli nadaljevati predstave. Tudi občinstvo je imel dovolj od nje.

Maščevanje pisatelja na svojem kritiku. Na Dunaju izdaja žurnalist Karl Kraus perijodičen list »die Fackel«. V zadnji številki tega lista je napisal Kraus jako oster in piker članek proti O. Friedmann-u, pisatelju neke komedije, ki je o prvi nje predstavi ponesrečila popolnoma. Mej drugim pravi članek, da je Friedmann pod kuratelo radi svoje neumnosti. Komedija sama pa je v dotični kritiki tako razmesarjena, kakor da bi bil pisal oceno kakov — slovenski kritik.]

Vsled tega se je Friedmann tudi maščeval na neusmiljenem kritiku. Ko je isti mirno sedel v kavarni, skočil je pisatelj nanj, prijel ga za vrat, vrgel ga na bližnjo naslonjačo, kjer ga je jel pretepati neusmiljeno. Kraus, ki ni mogel kričati, ker ga je oni držal za grlo, je padel v nezavest. Neki njegov prijatelj mu je hotel priskočiti na pomoč, a to so mu zabranili Friedmannovi prijatelji. Kraus je seveda uložil kazensko ovadbo proti svojemu pretepatcu.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo ravnateljstva „Trgovske-obrtne registrovane zadruge v Gorici“ z neomejenim jamstvom, za opravljeni mesec april 1899.

1. Število zadržnikov dne 1. aprila 1899	1263
Narasplo tekom meseca za	31
Padlo tekom meseca za	-
Število zadržnikov dne 1. maja 1899, je znašalo	1294
2. Število deležev dne 1. aprila	2328
Priraslo deležev tekom meseca	60
Odpadlo " " "	3
Število deležev dne 1. maja je znašalo	2388
3. Svota vplačanih deležev do 1. aprila kron	126514-21
" " " tekom meseca " "	10380-92
" izplačanih " " "	3
Svota vplačanih deležev dne 1. maja kron	136892-13
Svota podpisanih deležev po 300 gld.	716400-
4. Predujmov je bilo izplačanih 1. aprila kron	37443-58

Priraslo tekom meseca	29325-72
Odplačalo " " "	8010-86
Stanje predujmov dne 1. maja	kron 398758-44
5. Dopolnilni zaklad znašal je 1. aprila kron	21319-59
Tekom meseca doplačalo se je	2339-07
Stanje dopolnilnega zaklada dne 1. maja kron	23658-62
6. Do konca meseca prosilo je 909 prosite-	
ljev za predujme v znesku	kron 644810-88
Dovolilo se je v znesku	468414-96
Izplačalo " " "	465714-96
7. Hranilne vloge znašale so 1. aprila kron	196131-66
Vložilo se je tekom meseca	10189-12
Izplačalo " " "	11464-
Stanje hranilnih vlog dne 1. maja kron	194856-78
v 165 knjižicah povprek po 1180kron 95 vin.	
8. Gotovine v blagajnici 1. aprila in pri	
poštni hranilnici kron	7393-67
Svota prejemkov tekom meseca in pri	
poštni hranilnici " " "	65343-47
Svota izdatkov tekom meseca in pri poštni	
hranilnici " " "	65560-18
Saldo v blagajnici dne 1. maja in pri	
poštni hranilnici kron	7176-96
9. Dnarnega prometa blagajnice od dne	
1. aprila do dne 1. maja kron	138297-32
Rezervni zaklad 310 ki 49 vin	
Hranilne vloge obrestujejo se po 4 1/2 %	
Lastna glavnica v podpisanih deležih	136892-13
Zaupana glavnica v hranilnih vlogah	194856-78
Razmerje 13: 19.	

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Koper 12. V današnji seji deželnega zbora se je vsprejel predlog posl. Bubbe: »Začuvši prijave predsedništva jemlje zbornica na znanje, da manjšina nadaljuje astenzijo od deželnozborskih sej, in odstopa od tega za sedaj, da bi glede iste uporabila določila člana 4. poslovnika dež. zbora. Zakonski načrt za zboljšanje stanja občinskih zdravnikov se je odkazal politično-ekonomičnemu odseku. Predlogi šolskega odseka o prošnjah učiteljev za miloščine in mirovine so se odobrili.

Posl. Ghersa je utemeljeval svoj predlog glede rabe pravopisa o vpisovanju rodbinskih imen v župnijske matice. Napadal je škofjski pisarni v Kopru in na Krku ter župnijske urade očitaje jim, da poslovenjajo. Govornik je neprestano delal neslane dovtipje.

Ghersa je podpiral odbornik Cleva, ki je rekel, da so Slovani jedna koža in jedna srajca vlado. Predlogi posl. Ghersa so se vsprejeli. Posl. Scampicchio je interpeloval, češ, da se je prebivalcem na Humu siloma naložil davek za »neko hrvatsko šolo«.

Gradec 12. Bivši predsednik višemu dež. sodišču v Gradu, vitez Wasser, česar poslovanje je bilo uprav usodno za Slovence, je umrl minolo noč.

Pariz 12. »Figaro« objavlja sedaj skupni pregled spisov, nanašajočih se na afero Dreyfus. »Petit bleu« javlja, da odide oddelek vojaštva v Cayenne, da v slučaju, ako bo revizija procesa dopuščena, sprovede Dreyfusa nazaj na Francozko. »Gaulois« pa beleži govorico, da bo razprava v aferi Dreyfus pred kasaeijskim sodiščem nekoliko dni kasneje, nego se je namerjalo do sedaj.

Petrograd 12. Zastopniki Rusije na mirovni konferenci so odpotovali v Haag.

„AGRICOL“ Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri t. k. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitkarnih in kriptogamičnih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricol«, na željo poštnine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu. Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem prigosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri Petru Debelich-u v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: Bolle, Via Farneto; Cilla, Ponterosso; Cumar, Via Belvedere; Jellersitz, Barriera vecchia; Mizzan, San Giacomo; Ongaro, Via dell' Orologio; Petrone, Via Giulia in Cumar, Opčina.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posreovalnica za potovanja.

Alozij Mozetič Piazza Negoziante 1. daje pojsnila za vsakršna potovanja in sprejemna predplačila za obisk svet. razstave v Parizu 1. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak. ulica Molin piccolo št. 9 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov Razprodava na debelo.

Poduk v glasbi.

Vogrič Hrabr. ulica Stadion 19, I. n. po. učuje glasbo praktično in teoretično, dc ma in zunaj

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton Ulica Torrente št. 26. Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Jurković Mate ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc Via Acquedotto št. 8. Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste. kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip „pri Pepetu Kraševcu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna, cene brez konkurence.

Abram Fran Via S. Francesco št. 22. Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc Via Stadion št. 20, pekarna in slašičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago, delikatese, likere itd.

Anton Šorli priporoča svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajališči Slovencev. Na razpologo so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

T. Zadnik Via S. Francesco št. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom.

I. Tavčar, krojač Via delle Beccherie št. 6, priporoča se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty, Via Barriera vecchia št. 13, prodajalnica vsakovrstnega manufakturnega blaga in drobnarij. Na zahtevanje se pošiljajo vzorec tudi na deželo.

Novak Mihalj, trgovec, ulica Sv. Catarina št. 9., priporoča svojo zalogo kolonijalnega blaga na debelo in na drobno razpošilja na deželo proti povzetju.

Prodajalnica dobro obiskovana, spojena s tabakarno in žganjarijo se odda v najem. Natančneje se izve v upravnistvu.